

Ny. L.
22/4

K 513 / 1207

Wassa, május 21. 863.

Igen szívesen barátsom!

Nem volnék őszine, ha örömmel nem nyilvánítanám leveled fölött, melynek hangja — ha lehet — még közelebb vonna hozzád fülem, „szaralma” pedig oly annyira tükrös és időben jött hogy én — a gaida! — azon az kenyérnek való veszem azon családaim répié, mert szabályi termésem nem fetelem; aridei pedig a rémisz apály folyán kétségbe ejt!

Ily kis alappal, aki 140 hold után 250 frt adót fizetek, családaim is beleférnek annyira — ily roj időjárások mellett: el kell esniem!

Megkeresem az uszárjárás, mindenem bér. be adni s Pestre, vagy valahová elvonulni s élni ahogy lehet, mert itt tovább lehetlen.

Markaim már véresem egy részén élnek. A kaszáló már megkellene éresem. Lucernáim kasszálóslanak. — Egy megdöbbenő írás előt állunk. — — Övesés meg, de úgy vagyunk vele, hogy ^{ha} hozzá fogunk, ki nem fogunk a janzból. — —

Öveses lapodas illendőleg, nem hogy másként ne valódnám az a további fölkeresésre, för csak azért nem kereskedek föl gyakrabban, mert nagy költő, képelem vagyok az írással.

Könnyei tudni, miért. — Ide érek seljes rendet. Keresed a lá' egy költemény, fogad addig is míg ismeri írhasnek s keresd öfimenén szelős barátság.

U. S. Gy. Salia ölelem kívénbül.

S. L. L. L.

